

Guinea Equatorial, la finca d'Obiang

Teodoro Obiang governa Guinea Equatorial amb la mateixa mà de ferro que ho feia el seu oncle Macías, derrocat ara fa 17 anys. Malgrat les crítiques occidentals, el govern de Malabo continua comptant amb el suport de França.

Les notícies que arriben de Guinea Equatorial, l'excolònia africana d'Espanya sumida des de la independència, fa vora 29 anys, a una dictadura escandalosa i en la misèria més absoluta, són descoratjadores. Al sanguinari Macías Nguema el va substituir el dèspota Obiang Nguema, oncle i nebot que prengueren el país com una finca privada, l'un caçant tots els que va poder, l'altre explotant-la fins a l'extenuació.

Des de la farsa electoral del febrer passat, en què Obiang, una vegada més candidat únic, va eixir vencedor per set anys més, el país es troba encara més paralitzat. L'informe final de la missió del Fons Monetari Internacional (FMI) que va visitar el país el setembre és concloent: "Guinea Equatorial es troba enfrontada a una base productiva estreta i a una pobresa extrema. El nivell de capital humà és molt dèbil i el país no té la infraestructura més bàsica. El sistema judicial és inadequat, la capacitat administrativa es veu greument limitada i el sistema financer és rudimentari. Encara pitjor, el país pateix un persistent desgavell fiscal, falta de transparència i corrupció en les finances públiques".

En aquestes condicions, l'FMI, com tantes institucions internacionals, inclosa la Unió Europea, no creu convenient donar suport al govern d'Obiang, ja que "el persistent desgavell de les operacions en el sector públic requerirà l'establiment d'un període sostingut de resultats positius i de mesures

econòmiques responsables abans de poder entrar a discutir un programa que podria ser seguit pels serveis del Fons Monetari Internacional".

Però tot això ocorre en un país potencialment ric, que produeix petroli (40.000 barrils diaris, amb projectes de doblar aquesta quantitat els pròxims tres anys), fusta, pesca i uns altres productes balañats per la mala gestió i la corrup-

França li ven armes i li dona suport polític, econòmic i financer des que Malabo entrà en l'òrbita del franc.

ció; d'altra manera els 350.000 habitants del petit país podrien tenir una de les rendes més altes del món.

Pel que fa a l'aspecte polític, Obiang va dividir i gairebé ha neutralitzat l'oposició agrupada en la Plataforma d'Oposició Conjunta (POC) durant el "procés electoral" del passat febrer, i els partits, individualment, a penes poden operar.

Així, el Partit del Progrés de Severo Moto i la Unió Popular d'Andrés Moisés Mba Ada a penes tenen activitat en l'interior del país

-i no parlem de la resta, on són molt minoritaris-, i Convergència per la Democràcia Social (CPDS) afronta ara mateix una nova onada de persecució que pretén deixar-lo sense direcció. Per aquest motiu, Celestino Bakale, un dels dirigents més actius, acaba d'exiliar-se per evitar ser jutjat per un consell de guerra a què estava a punt de ser sotmès sense cap càrrec convincent.

Sense possibilitat d'evolució política, amb una economia paralitzada per la ineficàcia dels gestors -que sols agranen cap a casa-, amb una joventut desorientada, sense il·lusions ni possibilitat de desenvolupar les capacitats que té, amb les joves abandonades a una prostitució escandalosa que el poder propicia, amb la massa treballadora obligada a emigrar als veïns Gabon i Camerun, Guinea Equatorial es troba a la deriva, en una crisi que ningú no sap com tallar.

Mentrestant, Espanya i la resta de la comunitat internacional simplement observa una situació que es deteriora cada dia però que no acaba de podrir-se, com el règim de Macías, gràcies als suports que Obiang ha sabut guanyar-se: la guàrdia marroquina el protegeix i també protegeix la seua família; els francesos li subministren armes i altres instruments de repressió, a més de suport econòmic, financer i polític des que el país entrà en l'òrbita del franc; els nord-americans exploten el petroli; els espanyols garanteixen a empenes i rodolons la dèbil infraestructura sa-

La 'madre patria'

La diplomàcia espanyola sovint s'ha vist obligada a superar importants esculls en les conflictives relacions amb les autoritats de la Guinea Equatorial. No han mancat incidents de cap tipus: violacions de la valisa diplomàtica, detencions de cooperants, expulsions mútues de diplomàtics, agressions verbals entre les respectives escoltes presidencials, amenaces d'assalt a l'ambaixada... Malgrat tot, el govern espanyol ha mantingut un tracte preferencial amb l'antiga colònia, no tant per motius econòmics, com per raons nacionalistes: al passeig de la Castellana s'observa una veritable obsessió per preservar l'oficialitat de la llengua espanyola a "nuestra Guinea".

El president Obiang Nguema ha maniobrat amb habilitat davant les pressions espanyoles, i ha realitzat periòdiques aproximacions a França i a l'òrbita francòfona. L'amenaça permanent d'oficialitzar el francès sol preocupar els responsables de la política exterior espanyola. Però mentre el govern espanyol es capfica pel flirteig d'Obiang Nguema amb l'òrbita francòfona, aquest va abandonant les seves inclinacions pro-gal·les, per a establir una nova aliança amb els Estats Units. Les empreses petroleres nord-americanes que exploten els jaciments de cru del país són ara els més sòlids garants de la dictadura guineana. **J. Roig**

nitària; i una munió de cooperants cubans, xinesos, argentins, nord-coreans i una constel·lació d'organitzacions no governamentals tracten de substituir el govern en la tasca de fer funcionar el país.

I no cessa la repressió: no es pot

parlar a Guinea Equatorial, i cada dia, en qualsevol punt de la part continental de l'illa algú és apallissat o detingut o vexat de qualsevol de les inimaginables formes que, des de Macías fins ara, va aprendre la policia guineana, que, en aquest

sentit, ha superat els instructors nord-coreans, etiòps, marroquins i francesos, aquests últims responsables de la formació dels terribles i eficaços *ninja*.

Teodoro Obiang. Guinea, amb un gran potencial de creixement, està paralytzada per la ineficàcia del govern.

Donato Ndongo-Bidyogo

Escandinàvia

Emili Rodríguez Bernabeu

Aquest viatge iniciàtic per l'Escandinàvia està farcit del lirisme més pur i punyent.

56 pàgs. 1.500 ptes.

Bromera
"Bromera/Poesia", 23

L'abella baralladissa

Francesc Ferrer Pastor

"Açò diu que era... Un dia en què Déu cridà a tots els animals, inclús l'home i els digué: "Vull concedir-vos un do; demaneu, demaneu i serà cosa feta."...

Dibuixos: Eugeni R. Garcia Orts

Denes 10 Editorial
"Col·lecció infantil", 6

Un fonamentalista del Vinalopó i altres contarelles

Enric Valor

Breus narracions típiques dels anys 30 basades en succeïts i anècdotes coneguts per Enric Valor de primera mà. Narracions magistrals que, en paraules de Vicent Escrivà, "exploren racons desconeguts de la realitat social tradicional."

Editorial Tàndem